

**№ 99
07 ЖОВТНЯ
2017**

Слава Ісусу Христу!
Слава на Вікі!

**Українська
Православна
Церква Св. Анни**

**St. Anne's
Ukrainian Orthodox
Church**

**525 Morrish Road
Scarborough,
Ontario M1C 1G2**

**Church Office
(416) 284-9642**

**Parish Priest:
Rev. Father Volodymyr
Feskiv
(647) 680-0448**

Церковний листочок святої Анни St Anne's Newsletter

Свято Покрови

Свято Покрови віддавна відзначається українцями і крім релігійного значення, є ще й днем українського козацтва та днем шанування воїнів УПА.

З історії свята

Цариця Небесна, Заступниця, Небесна Воевода, непереможна Перемога – ці поширені у православній християнській літературі імена Пресвятої Богородиці підкреслюють ту з її якостей, що найбільше прийшлася до душі нашому народу, а саме – її покровительство та заступництво всього християнського народу від ворогів видимих та невидимих.

Історія свята Покрови або Третьої Пречистої, як ще називали його в Україні, розпочалася з появи Божої Матері грецьким християнам міста Царєграда (Константинополя). На початку X ст. у Влахернському храмі міста, що було звідусіль оточене ворогами (сарацинами (арабами) за однією версією, або русами-язичниками – за іншою), зібралося багато його мешканців, щоб помолитися Богу про порятунок. У цьому ж храмі зберігалася велика християнська святиня – риза Пресвятої Богородиці. Під час молитви блаженний Андрій Юродивий та його учень побачили у видінні Богородицю із сонмом святих, яка молилася разом з усіма, а потім покрила християн своєю хусткою (грецькою – мафорієм), що сяяла чудесними променями. Чутка про видіння швидко облетіла місто, підбадьоривши його захисників, після чого вороги одразу ж відступили. До середини XV ст. пам'ять про цю подію відзначалась у Царєграді як місцеве свято, а після його падіння у 1453 р. про свято забули.

Покрова на території України

Сьогодні свята Покрови Пресвятої Богородиці немає в календарі жодної православної церкви, окрім української та російської, що також обумовлено історично.

За церковними переказами блаженний Андрій Юродивий був слов'янином за походженням і, повернувшись на Батьківщину, поширив звістку про чудесну подію, свідком якої він був. Після прийняття християнства на Русі візантійські майстри зводили тут перші храми, і влахернські будівничі, які будували Успенський собор Києво-Печерської Лаври, принесли сюди звичай відзначати Покрову.

Князь Ярослав Мудрий після перемоги над печенігами у 1036 р. на пошану Богу та Богородиці, побудував величний собор св. Софії та

храм Благовіщення на Золотих Воротах у Києві. В останньому у 1037 р. він офіційно проголосив Пресвяту Богородицю Заступницею і Покровителькою своєї держави і народу. Багатьом киянам і нині добре відомий переказ про те, що Київ доти стоятиме на землі, доки буде непорушним у Софійському соборі образ Божої Матері Оранти з руками, складеними у прохальній молитві за весь люд християнський.

Офіційною датою встановлення свята Покрови Пресвятої Богородиці на Русі вважається

1164 рік, коли Андрій Боголюбський – онук князя Володимира Мономаха, отримавши перемогу над ворогами, збудував Покровський храм в пам'ять про свого сина Ізяслава, що загинув у поході проти волзьких булгар. Князь був знайомий з життям Андрія Юродивого і вражений тим, що «како страшное и милосердное видение бысть без пражднства. Восхотех, да не без праздника останется святой Покров Твой, Преплагая». З того часу і до цього дня Покровські храми чи не найчастіше споруджувалися на нашій землі.

Влахернська церква. Сучасна спорудаспорууда

Іноді можна почути...

Іноді можна почути: "Неділя — це єдиний вихідний день, потрібно виспатися, побути з родиною, зробити домашні справи, а тут — вставай, іди до церкви".

Але ж ніхто не змушує людину йти саме на вранішню службу. В містах майже завжди служать ранню і пізню *Літургії*, а в селі й у неділю ніхто довго не спить. Що стосується мегаполіса, то ніхто не заважає прийти в суботу з *вечірньої служби*, поговорити з родиною, почитати цікаву книгу і після вечірніх молитов лягти спати близько 11–12 години ночі, а вранці прокинутися о 8:30 і піти на Літургію.

Дев'ять годин сну майже кожному допоможуть відновити сили, а якщо цього і не станеться, то ми можемо "добрати" нестачу за рахунок денного сну. Усі наші проблеми пов'язані не з церквою, а з тим, що ритм нашого життя не відповідає Божій волі й тому виснажує нас. **А спілкування з Богом — Джерелом усіх сил Всесвіту — звичайно,**

**може надати людині
й духовних, і
фізичних сил.**

Невипадково подвижники, які жили у нелюдських умовах пустині, доживали до 120–130 років, а ми ледве дотягуємо до 70–80. Бог зміцнює тих, хто сподівається на Нього і служить Йому.

Що ж до спілкування з родиною, то хто

заважає нам піти до храму разом з нею? Якщо діти маленькі, то дружина може прийти до церкви пізніше, а після закінчення Літургії можна всім разом погуляти, піти в кафе, поспілкуватися. Хіба це можна порівняти з тим "спілкуванням", коли вся сім'я дружно потопає у "чорному ящику"? Часто ті, хто не ходить до храму через сім'ю, не обмінюється з близькими й десятком слів за день.

Що стосується домашніх справ, то слово Боже не дозволяє виконувати тих справ, які не є істотно важливими. **Єдиний вид важких робіт, які ми можемо й повинні робити в неділю і на свята, — це справи милосердя.** Прибрати у хворого або старого, допомогти у храмі, заготовити продукти сироті й багатодітній родині — це істинне й угодне Творцю правило дотримання свята

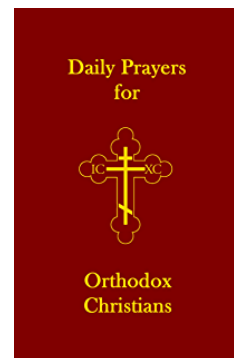

The Duties of Church Members to the Church

Grow in Grace and Christian Knowledge.

Just as water cannot rise above its own level, so you cannot contribute to the Church more than you really are. One of your duties to the Church, then, is to **grow, yourself, in grace and Christian knowledge.**

We have a positive duty to spend some time in **private prayer each day.** Our daily private devotions afford us an indication of our spiritual condition. They are reliable tests of spiritual vitality. If we are normal, our morning and night prayers will be regular. If they

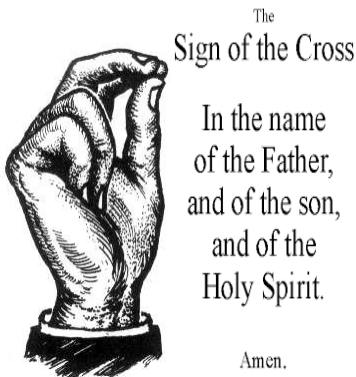

are irregular, there is something wrong somewhere. It will be well to provide ourselves with a book of prayers to form a scheme of prayer. We need a model form which will illustrate the scope and content of private- prayer. In time, undoubtedly, we will "colour" our own prayer life; we will pray more and more in our own words. But we will retain the outline, and the structure will

be the lasting legacy of our book.

We will need a visible sign to serve us as a reminder of our duty to pray. We ought to have **an Icon hanging on the wall of our sleeping room**. Bring the Icon to the church to be blessed Then pray your way through life before it.

The
Sign of the Cross

In the name
of the Father,
and of the son,
and of the
Holy Spirit.

Amen.

The spirit of private daily prayer is this. **In the morning** you renew your life vow to continue Christ's faithful soldier and servant unto your life's end. Give thanks that you were allowed to awaken to a new day. Ask God's blessing on your day's activities. The Christian signs himself with the sign of the Cross to show that he intends all through the day, wherever he may be, whatever he may do, to be loyal to God. Loyalty is the watchword by day.

At night you commend those for whose well-being you are responsible to God. You pray for forgiveness for your failures. You return thanks for your mercies. You pray for blessing. Then in simple faith you take your rest. Trust is the watchword by night.

Private prayer ought to include not only vocal prayers, but also some time (perhaps only five minutes per day at the start) for **mental prayer**, or "meditation." The latter word is apt to suggest something strange and forbidding to those who have never tried it. Actually, mental prayer is the simplest and most natural, as well as one of the most rewarding forms of prayer. While various formal schemes or "methods of meditation" have been used, and have been found helpful by many, mental prayer, in its essentials, requires only a quiet place to retire to, and

some sort of a time-keeper, so that we may give the full time we intend to this coming together with God. We may kneel, or sit, or take any other posture that is helpful to us; not too comfortable, lest we fall asleep; not too uncomfortable either, lest our thoughts be centred more on our own physical distress, than on God. We try to make ourselves quiet, to "calm down" inside; we try to remember that God is with us. We think of

His love and goodness, and praise Him for them; we ask His help; we thank Him for His many blessings; we tell Him of our sorrow for our sins and failures; we resolve with His help to carry out His holy Will more perfectly in the future; perhaps applying our resolution to some very definite situation which may present itself to us that very day. All these prayers are mostly in thought, rather than in words. We may use, as a help to get started in our prayer, some words taken from the

Gospels, Epistles, or Psalms, or a few words from one of the great devotional classics, such as *"My Life in Christ"* by Father John of Kronstadt.

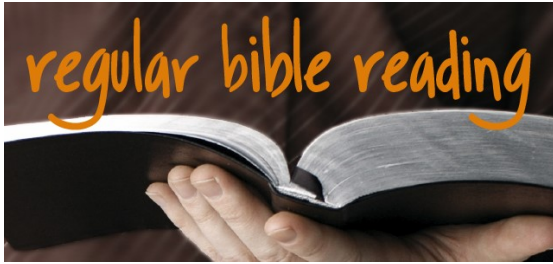
We also have a duty of **praying for others**; the duty of intercessory prayer. How this duty will be carried out is something that must be determined by the individual. Many people find much help in compiling personal lists of intercessions, with the names of relatives, friends, the sick, the departed, the needy, the work of the Church, its local work, and world-wide activities, noted down.

They can then go through this list, in whole or in part, every day lifting up these persons or objects to God, asking His blessings on them. Such unselfishness will lend wings to your prayers. For most of us are lamentably self-engrossed in our praying. If your experience of prayer is disappointing, the priest will be able to suggest helpful books, and perhaps some prayers which may deepen and enrich your own.

Take care, also, of your **Bible-reading**. Stake out certain areas from time to time for intelligent study, and pursue such study with the aids of handbooks or introductions, about which the priest, again, will be glad to advise you. We ought to have the following intentions for Bible reading: learning, patience, comfort, hope. We are to learn to know God and Jesus Christ whom He sent. The Holy Spirit will lead us into all truth, speaking through the Church, the infallible interpreter of Holy Scripture. We are to learn to glory in tribulation, knowing that tribulation works patience. We are to learn to find our comfort in friendship with God. We are to learn, from our experience in God's friendship, to hope all things.

The Bible is our best collection of lives of the Saints. Everything

came true for the Saints and they lived happily ever after. The Bible is the Book of Happy Endings. As to making a rule about reading the Bible, we ought to read it daily. We may safely resolve to read "a few verses daily." This would mean two or more verses. We can all

ways do that, no matter how rushed a day may be. We may have enough time and freedom to give five or ten or fifteen minutes. A good time for reading the Bible is at supper time when the whole family is together.

Books on religious subjects, written for laymen, are pouring from the presses today — such books as will deepen your faith, broaden your religious horizons, answer many of your questions. Excellent church journals are published, concerning which your priest will be glad to give you information. It would be well if every parish possessed a library of the excellent Orthodox spiritual writings which have appeared in the past few years. Do not depend on the pastor's sermons alone for the enrichment of your Christian knowledge and experience. Strike out for yourself. **Study your Bible and read religious books and lives of the Saints.**

The best way to grow in grace is by **approaching the Sacraments more frequently**. Periodic self-examination, accompanied by real purpose of amendment, with the help of God's grace, is necessary for spiritual progress; and this is most fruitful and effective when accompanied by sacramental absolution which is received in the Sacrament of Penance. The promise of the Gospel is that Our Lord will give us power to become the sons of God. He makes us His children in Baptism. He gives us the power of children of God in Holy Communion. The power is renewed with every Communion. It is developed by filial devotion.

When we stand with hands crossed over upon our breasts at the Altar, we offer and receive a gift. Our gift to God is ourselves, our souls and

bodies, our understanding, memory, will and affections. God's gift to us is Himself. His sacred humanity unites our own with Him. The fire of His love consumes the evil that is in us and releases the good which He has made possible for us. That good is rightly called virtue or power. It is the power of the sons of God. It is the energy released by the action of Divine fire upon human nature. It is stronger than any force opposed to God. It prevails over every enemy of the sons of God.

"It doth not yet appear what we shall be, but we know that when He shall appear we shall be like Him."

*From the Brochure "The Duties of Church Members to the Church
Author and publication information unknown*

What is Prayer and Why It Is Needed

God is spirit; and those who worship Him must worship in spirit and in truth. (John 4:24)

What then, is prayer? Prayer is the raising of the mind and heart to God in praise and thanksgiving to Him and in supplication for the good things that we need, both spiritual and physical. Prayers are spiritual because they are originally born in the (human) spirit and ripen there by the Grace of the Holy Spirit. In their origin they (i.e. prayers, psalms, hymns, etc.) were purely spiritual and only afterwards came to be clothed in words and so assumed an oral form (Bp. Theophan the Recluse)

How to Pray and Types of Prayer

But thou, when thou prayest, enter into thy closet, and when thou hast shut thy door; pray to thy Father which is in secret; and thy Father which seeth in secret shall reward thee openly. (Matt. 6:6)

Father. (St.Gregory Palamas)

The room of the soul is the body; its doors are the five bodily senses. The soul enters its room when the mind does not wander here and there, roaming among the things and affairs of the world, but stays within, in our hearts. Our senses become closed and remain closed when we do not let them be passionately attached to external sensory things and in this way our mind remains free from every worldly attachment, and by secret mental prayer unites with God our

Дорогі брати і сестри у Христі,

*у нашому храмі
у жовтні, щосереді
у 7:00 годині вечора*

буде читатися

акафіст
Пресвятій Богородиці
перед Ї іконою
Всецариця
(грец. Παναγία Παντάνασσα,
Пантанасса).

Чекаємо на Вас

Dear brothers and sisters in Christ,

*in October,
every Wednesday
at 7:00 pm*

Akathist
to the Most Holy
Theotokos
in front of Her icon
Pantanassa
(Greek Παναγία
Παντάνασσα, Pantanassa).
will be read in our church.

Looking forward to see You

Our Address:

*St. Anne's Ukrainian Orthodox Church
525 ~~Madison~~ Road Scarborough, Ontario M1C 1G2*

"Пантанасса" ("Всецариця")

Милість Господа нашого Ісуса Христа втілена в прекрасній древній іконі Божої Матері, що іменується грецькою "Пантанасса", а українською: "Всецариця". На іконі середніх розмірів зображена Пречиста Діва Марія в багряненому одіянні, що сидить на царському троні. На руках її Богодитя з сувоєм в лівій руці і з благословляючою правицею. Правою рукою Пречиста Діва вказує на Свого Сина як на Спасителя всіх людей. Німб Христа Спасителя прикрашений грецькими буквами: "Він" - що Існує, Той, Кого не може не бути; Той, від Якого все; Той, Яким всі ми і рухаємося і існуємо. Німб Божої Матері і Христа прикрашений красивим узором з емалі. На задньому плані ікони - два Ангела Божих, які з благоговінням осіняють крилами Пречисту Діву Марію і протягують до неї руки. Ікона виконана в яскравих кольорах: багряне одіяння, золотий фон, символізуючий саму вічність, і емалеві німби, зроблені в білосніжному, темно-синьому, червоному і бірюзовому тонах.

Оригінал ікони Божої Матері «Всецариця» знаходиться на Святій горі Афон в Ватопедському монастирі в Геції.

Древня ікона «Всецариця» написана в ХvІІ столітті і була благословінням відомого на Афоні старця Іосифа Ісихаста своїм учням. Збереглася розповідь старця про цю ікону. В ХvІІ столітті перед іконою Божої Матері «Всецариця» з'явився дивний молодий

чоловік. Він стояв, щось невиразно бурмочучи. Раптом обличчя Богородиці блиснуло, подібно до блискавки, і якась невидима сила кинула молоду людину на землю. Як тільки до нього повернулася свідомість він одразу вирішив сповідатися священнику із сльозами на очах. Він розповів що жив далеко від Бога, займався магією і прийшов в монастир, щоб перевірити свою силу на святих іконах. Чудотворне втручання Богородиці переконало молоду людину змінити своє життя і стати благочестивим. Він зцілювався від душевної недуги і після цього залишився на Афоні. Так ця ікона вперше проявила свою чудотворну силу на одержимій людині (заняття окультизмом завжди приводить до одержимості).

Пізніше стали помічати, що ця ікона впливає і на хворих з різними злюкисними пухлинами. Господь по молитвах Пресвятої Діви дарував цьому образу особливу благодать: зціляти і утішати тих, хто уражений важкою хворобою наших днів — раком. У ХvІІ столітті вона вперше була списана грецьким ченцем і поступово стала відома у всьому світі. Саме ім'я ікони - все-повелителька - говорить про її особливу, всеосяжну силу. Всецариця має благодать зціляти страшні хвороби сучасного людства. Чудесна допомога Пресвятої Богородиці проявляється, в тому числі, і в допомозі батькам, що моляться за своїх дітей, котрі піддалися полону наркоманії. Чудес від ікони дуже багато. Всім їм ведеться облік. Чудотворний образ Богоматері «Пантанасса» шанується як на Афоні, так і за межами. Списки з ікони розійшлися по всьому Православному світі і також прославились чудесами і святістю.

В нашому храмі знаходиться ікона Божої Матері «Всецариця» прикладена до ікони-оригіналу на Афоні.

Panagia Pantanassa

History of the icon

The holy and miracle-working icon of the Virgin Mary was brought to the Vatopedi monastery by the blessed elder Joseph from Nea Skete. The first record of the icon's miraculous powers is from the witness of Elder Joseph.

One day a young man from Cyprus went to visit and entered into the church. At that point, the elder witnessed a glowing light radiating from the face of the Theotokos and an invisible power pushed the young man

down to the ground. When the young man had recovered from his fall, he began to repent and weep and confessed that he did not believe and was a participant in the black arts. He changed his life and became an Orthodox Christian.

This icon is also known for working many miracles, especially healing people with cancer. There are many recent records of people who have been healed from cancer after participating in the Supplicatory Canon to the Pantanassa at the monastery.

Copy of this icon is in our church.

Fellowship

At St. Anne's we try to hold our fellowship consistently every Sunday.

We are grateful to all the different people who sign up for Sunday fellowship this year. Let's keep in mind this weekly gathering is to be kept simple and without stress to any person. The intent is not to produce an elaborate lunch or do fundraising, but to share a coffee and just be together with our fellow parishioners. It's family time with our church family.

We have a number of open Sunday's coming up and it would be terrific if the spots could be filled. If you are interested in picking a Sunday, please contact Lila Scott at lila.scott@rogers.com.

We appreciate everyone's time and commitment.

Кава і солодке

У церкві Святої Анни ми намагаємося вгощати кавою і солодким щонеділі.

Ми вдячні всім людям, які підписалися приготувати каву цього року. Майте на увазі, що ця щотижнева кава має бути простенька і без стресу. Намір полягає не в тому, щоб приготувати обід, а в тому, щоб попити кави і просто побути разом з парафіянами. Це сімейний час з нашою церковною сім'єю.

У нас є кілька відкритих неділь, і було б чудово якщо ці дні були б заповнені. Якщо ви зацікавлені вибрати неділю, будь ласка, зв'яжіться з Лілою Скотт за адресою: lila.scott@rogers.com.

Ми цінуємо час і внесок кожного.

2017 Fellowship Schedule		Volunteers Needed
October	November	December
1 Name – Larissa <u>Fedorova</u> + Tanya <u>Kulich</u>	5 Name(s) - Phone # - Email -	3 Name(s) - Phone # - Email -
8 Thanksgiving Weekend Name(s) - Phone # - Email -	12 Name(s) – Phone # - Email -	10 Church Executive Meeting Name(s) - Phone # - Email -
15 Church Executive Meeting Name(s) - Natalie Gergesha	19 Church Executive Meeting Name(s) – Phone # -	17 St. Nicholas Celebration LUNCH Provided
22 <u>Sophika's Birthday</u> Name – Mila & Stanislav <u>Ustymenko</u>	26 Name(s) – Phone # - Email -	24 Latin Christmas Eve Day <u>Marika's Birthday</u> Name – Mila & Stanislav <u>Ustymenko</u>
29 Name(s) – Dorothy Bolusmjak		
www.stannesorthodox.com	click: Schedule	To Sign Up – call or email Lila Scott